

Viața Creștină

Vizitați site-ul nostru: poienita.iasi.mmb.ro

29 Septembrie 2013

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească † Anul IV, Nr. 37 (146)

Evangelhia și Apostolul

În **Duminica a 19-a după Rusalii** se citește **Evangelhia** de la **Luca 6, 31-36** (*Predica de pe munte - Iubirea vrăjmașilor*), iar **Apostolul** din **Epistola II către Corinteni 11, 31-33**.

Sinaxar

În această zi pomenim pe **Sfântul Cuvios Chiriac Sihastrul** și pe **Sfânta Muceniță Petronia**.

Sfântul Cuvios Chiriac Sihastrul

Sfântul Chiriac Sihastrul s-a născut la anul 448, în vremea împăratului Teodosie cel Mic, în Corint. Fiind nepot al Episcopului Petru al Corintului, încă de copil a fost hirotesit citeț al bisericii catedralei. La vârsta de optsprezece ani Chiriac ajunge la Ierusalim unde îl cunoaște pe Sfântul Eftimie, care, i-a prorocit că va ajunge un mare duhovnic. Sfântul Eftimie l-a tuns în monahism trimitându-l totodată la Sfântul Gherasim de la Iordan. Aici Sfântul Chiriac a petrecut vreme de nouă ani. După moartea Sfântului Gherasim s-a întors însă la Mănăstirea Sfântului Eftimie. După zece ani, fugind de slava oamenilor, a sihăstrit în locuri diferite, în cele din urmă stabilindu-se la Mănăstirea Sf. Hariton.

Sfântul Chiriac Sihastrul a spus despre sine că în toate zilele vieții lui lumina soarelui nu l-a văzut mângâind. A fost cunoscut atât pentru nevoițele sale cât și pentru darul facerii de minuni. Sinaxarul îl amintește ca "puternic vindecător al bolnavilor, și blând mângâietor al celor întris-tați". Sfântul Chiriac a fost și un mare luminător al Bisericii, Stâlp al Ortodoxiei, luptând mai ales împotriva ereziilor lui Origen. S-a mutat la Domnul în anul 557.

Ce trebuie să știm când venim la biserică? (I)

Pr. Victor Mihalachii | www.ortodoxia.md

1 Când trebuie să mergem la Sfânta Biserică?

Noi, toți creștinii, suntem datori a merge la Sfânta Biserică în toate Duminicile și sărbătorile de peste an când auzim glasul clopotelor, prin care sfinții liturghisitori cheamă pe toți creștinii a lua parte cu folos la dumnezeieștile slujbe.

Privitor la această datorie a noastră, Sfânta Scriptură grăiește: „*Sărbătorile Domnului, numite sfinte le veți vesti la vremea lor... Atunci să nu faceți nicio lucrare, ci să aduceți Domnului laudă*” (Levitic 23, 37). De nu putem să ne îndeplinim această datorie creștinească, din diferite cauze binecuvântate, atunci măcar să serbăm creștinește Duminicile și sărbătorile de peste an, nu în destrăbălari ori nebulie, ci având în suflete neconținutul dor după cele duhovnicești.

2 Ce rugăciune trebuie să rostim atunci când intrăm în biserică?

Orice rugăciune s-ar spune și oricât de scurtă ar fi, este bine primită înaintea lui Dumnezeu. Să se spună numai. Să nu intrăm în Biserică, cum intrăm într-o sală de teatru. Biserica este casă sfântă de rugăciuni și bunul creștin de la prima cruce pe care și-o face intrând pe ușă, trebuie să se roage.

3 Când trebuie să vină și să plece creștinii de la Sfânta Biserică?

Bine ar fi dacă omul credincios, cu sufletul, trupul și cu inima curată (nu îmbuibat de mâncare sau mahmuri de ospete și beții), fiind în bună pace cu toți, ar pleca la biserică mai de dimineată, ca

așteptându-l pe preot în Biserică, să poată primi binecuvântarea sa. Însă bun și folositor lucru este să fim de față măcar la întreaga Sfântă Liturghie. Odată ajunși în Sfânta Biserică, noi nu trebuie să mai părăsim, fără vreun motiv binecuvântat, locașul sfânt, ci trebuie să stăm aici cu frică și cu cutremur până la sfârșitul slujbei, lăsând toată grija cea lumească și să ne îndreptăm mintile, prin rugăciune către Dumnezeu, dând slavă și mulțumire pentru binefacerile dar și pentru încercările ce ni le-a îngăduit asupra noastră, din marea Sa iubire de oameni. Așa cum la un ospăt mergem mai dinainte cu ceva vreme și nu plecăm decât la timpul convenit, așa trebuie să procedăm și când venim la Ospățul cel dumnezeiesc care se face în casa lui Dumnezeu, în Sfânta Sa Biserică. Nerăbdarea și graba unor creștini de a ieși din Sfânta Biserică înaintea terminării slujbelor vine de la diavol care se teme ca nu cumva, odată ascultat, Cuvântul lui Dumnezeu să se sădească în inima credinciosului și astfel să facă rod.

Sfântul Ioan Gură de Aur îndeamnă: „*N-ai venit până acum la biserică? Vino de astăzi! Ai venit și te-ai învrednicit să-L întâlnești pe Hristos? Nu pleca până nu se termină slujba! Dacă pleci înainte de a se termina, ești vinovat la fel ca un fugar. Atâtea zile, atâtea timp cheltuiești pentru satisfacerea dorințelor tale pământești și nu poți dedica un ceas două nevoilor tale duhovnicești și lui Dumnezeu?*”

(continuare în pagina 2)

Ce trebuie să știm când venim la biserică? (I)

(continuare din pagina 1)

4 Cum se cuvine să stăm și ce trebuie să facem în Biserică?

Cînd intrăm în Sfânta Biserică să nu uităm niciodată că intrăm în casa lui Dumnezeu, într-un locaș sfințit. În Biserică se intră „cu credință, cu frica lui Dumnezeu și cu bună evlavie”. Pășind în Sfântul locaș să părăsim povara grijilor de toate zilele și sus să avem inimile. Apoi, să ne închinăm cu cuviință și cu evlavie în fața sfințelor icoane, fără a zăbovi prea mult, pentru a îngădui și altora să-și facă rugăciunile lor. Să luăm aminte să nu împiedicăm pe slujitorii sfântului locaș în împlinirea slujbei. Totodată, dacă Sfânta Liturghie a început deja, nu mai venim în față să sărutăm Sfintele Icoane, ci cu smerenie așteptăm sfârșitul slujbei pentru a face asta.

Bărbatul este dator să se roage fără a avea capul acoperit iar femeia să își acopere capul încă de la intrarea în sfântul locaș, cu un acoperământ de-

cent. Sfântul Apostol Pavel spune: „*Tot bărbatul, rugându-se (...) cu capul acoperit rușinează capul lui, și toată femeia, rugându-se (...) cu capul dezvelit, rușinează capul ei, căci totuna este ca și cum ar fi rasă. Că de nu se învelește femeia, să se șiradă. Iar de este lucru de rușine femeii a se rade, învelescă-se!*” (I Cor. 11, 4-6). Sfântul Ioan Gură de Aur vine și ne lămurește aceste cuvinte ale Apostolului neamurilor, precizând mai întâi că „*a se împotrivi cineva acestora, adică a grăi împotriva, este a fi iubitor de ceartă și nicidecum om cu cugetare sănătoasă*”.

„Așadar, a se acoperi (femeia) este semn al supunerii. Apostolul prin aceste cuvinte pregătește și îndeamnă femeia de a căuta în jos, de a se sfii și de a-și ține însușirea sa femeiască”.

Nu umbla și nu te mișca fără rost în sfânta Biserică, ci rămâi în liniște la locul pe care ți l-ai ales dintru început, pentru a păstra liniștea și buna rânduială ce trebuie să domnească în Casa Domnului. Nu sta tolănit în strană, ci

drept, în picioare căci așa ne îndeamnă și cuvintele „*Să stăm bine, să stăm cu frică și să luăm aminte Sfânta Jertfă cu pace să o aducem!*”. Nu vorbi și nu râde, ci să te gândești că și îngerii se roagă alături de noi, însă cu frică și cu cutremur! Dar mai ales nu-ți roti ochii împrejur, ca să vezi cine a mai intrat sau cine iese, ori ce mai face vecinul tău, ci urmărește cu băgare de seamă rânduiala slujbei, luând parte cu trupul și cu sufletul la cântările Sfintei Liturghii.

5 Se cuvine să cânte în biserică credincioșii?

Desigur, însă să nu cântăm doar cu glasul ci și cu inima însă fără să producem tulburare cântând mai tare decât ceilalți, pentru ca să ni se audă glasul, luând-o înainte sau rămânând în urmă și încurcând astfel pe cântăreți, căci lucrul acesta este neplăcut și urechilor noastre și Domnului și este spre paguba noastră sufletească. Iar dacă nu știm a cânta ori nu avem voce sau simț muzical, ori auzul ne-a slăbit și nu putem cânta în bună rânduială, să ne rugăm în liniște, să ne rugăm fierbinte, cu credință și din tot sufletul. (Va urma)

Preot Victor Mihalachii
Sursa: ortodoxia.md

Pilda creionului

Viața creștinului trebuie să fie ca un model pentru cei din jur. Dumnezeu ne-a înzestrat cu rațiune pentru a putea să fim de folos aproapelui nostru. Nu vom putea intra în împărăție fără aproapele nostru, chiar dacă unii fug de acest adevăr. Trebuie să fim modele vii pentru ei, ca ei prin noi să poată dobândi Raiul. Ași vrea să vă prezint o mică pildă care este numită și "a creionului". Această micuță pildă este foarte bogată în învățături. Această pildă ne poate învăța esențialul de credință și ne poate porni pe un drum perfect al frumosului divin!

Un copil își privea bunicul scriind o scrisoare. La un moment dat, întrebă:

- Scrii o poveste care ni s-a întâmplat nouă? Sau poate e o poveste despre mine?

Bunicul se opri din scris, zâmbi și-i spuse nepotului:

- E adevărat, scriu despre tine. Dar mai important decât cuvintele este creionul cu care scriu. Mi-ar plăcea să fii ca el, când vei fi mare.

Copilul privi creionul intrigat, fiindcă nu văzuse nimic special la el.

- Dar e la fel ca toate creioanele pe care le-am văzut în viața mea!

- Totul depinde de felul cum privești lucrurile. Există **cinci calități** la creion, pe care dacă reușim să le menținem, vom fi totdeauna oameni care trăiesc în bună pace cu lumea.

Prima calitate: poți să faci lucruri mari, dar să nu uiți niciodată că există o Mână care ne conduce pașii. Pe această mână o numim Dumnezeu și El ne conduce totdeauna conform dorinței Lui.

A doua calitate: din când în când trebuie să mă opresc din scris și să folosesc ascuțitoarea. Asta înseamnă un pic de suferință pentru creion, dar până

la urmă va fi mai ascuțit. Deci, să știi să suportți unele dureri, pentru că ele te vor face mai bun.

A treia calitate: creionul ne dă voie să folosim guma pentru a șterge ce era greșit. Trebuie să înțelegi că a corecta un lucru nu înseamnă neapărat ceva rău, ceea ce este neapărat este să ne menținem pe drumul drept.

A patra calitate: la creion nu este important lemnul sau forma lui exterioară, ci mina de grafit din interior. Tot așa, îngrijește-te de ce se întâmplă în lăuntru tău.

Și, în sfârșit, a cincea calitate a creionului: lasă totdeauna o urmă. Tot așa, să știi că tot ce faci în viață va lăsa urme, astfel că trebuie să încerci să fii conștient de fiecare faptă a ta.

Ce frumos e să fim ca și un creion care să aibă o mână de conducător (Dumnezeu), care să aibă nevoie de o ascuțitoare (necazuri care nu ascuț în cele ale vieții), dar și de o radieră. Căci nu putem fi mereu perfecți. Dar există șansă de ștergere. Dar cel mai important este interiorul creionului. Doamne ajută-ne să putem înțelege această pildă pentru a fi cât mai buni și să lăsăm urme demne de urmat, Amin!

” **Adu-ți aminte** că în ceasul în care nu aștepti va trebui să mori și să dai socoteală pentru tot ce ai lucrat.

Adu-ți aminte, omule, că mâine vei vedea cerurile, vei vedea îngerii și vei sta înaintea judecării lui Hristos.

Să cauți în sus, spre porțile cerurilor, și până la moarte roagă-L pe Dumnezeu să ti le deschidă după ieșirea ta și să te primească în corturile cele veșnice.

Trupul tău să stea pe pământ și să plece genunchii săi, iar sufletul să zboare sus, și acolo să îl roage necontenit pe Domnul.

Adu-ți aminte de păcatele tale și de judecata cea viitoare; să treci cu vederea viața aceasta deșartă și necontenit să te îngrijești de cea care va să vină.

Adu-ți aminte că ești în luptă cu leul și cu balaurul, și nu înceta stându-le împotriva.

Adu-ți aminte cât L-ai întristat pe Dumnezeu cu faptele, cu vorbele și cu gândurile și pocăiește-te.

Adu-ți aminte că în ceasul în care nu aștepti va trebui să mori și să dai socoteală pentru tot ce ai lucrat.”

Sfântul Teofan Zăvorâtul

Publicația „Viața Creștină” este editată și distribuită gratuit de:

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” Poienita
Protopopiatul Pașcani

Adresa:

sat Hârtoape, com. Vânători, jud. Iași, cod poștal 707578

Concept grafic:

Pr. Marius-Ionuț Tabarcea

Contact:

Tel: 0745 77 64 56

mail: parohia.poenita@yahoo.ro

web: <http://poienita.iasi.mmb.ro>
www.facebook.com/parohiapoenita